

Sygn. akt VI Ka 30/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Tomasz Skowron

Protokolant Jolanta Kopeć

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2021r.

sprawy **D. G.** ur. (...) w W.

s. R., E. z domu S.

oskarżonego z art. 157 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 15 października 2020 r. sygn. akt II K 1001/19

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. G.,

II. zasądza od oskarżyciela prywatnego O. K. na rzecz oskarżonego D. G. kwotę 840 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym,

III. wymierza oskarżycielowi prywatnemu O. K. opłatę w kwocie 60 złotych za drugą instancję.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 30/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie			

wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 15 października 2020 r., sygn. akt II K 1001/19	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca oskarżonego	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1		

	k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
1 Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		D. G.	Aktualne dane o karalności oskarżonego	Karna karna z dnia 9.03.2021r.	k. 101
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	-----	-----	-----	-----	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą					

ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Karta karna z dnia 9.03.2021 r.	Sąd Odwoławczy z urzędu dopuścił dowód z karty karnej na okoliczność aktualnych danych o karalności dotyczących osoby oskarżonego.	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----	-----	-----
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH			

ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	1. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez ustalenie, że oskarżyciel prywatny doznał obrażeń w zakresie urazu twarzoczaszki i wstrząśnienia siatkówki lewego oka na skutek dwukrotnego uderzenia przez oskarżonego – pomimo że przeprowadzone przez Sąd II instancji dowody w zakresie zeznań oskarżyciela prywatnego oraz opinii lekarskiej wydanej przez lek. med. K. T. z dnia 29.10.2019 r. wskazuje na inny przebieg zdarzenia oraz szerszy zakres doznanych przez oskarżyciela prywatnego urazów.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
2. Naruszenie prawa	# zasadny		

<p>materialnego, tj. art. 46 § 1 k.k. poprzez zasądzenie na rzecz oskarżyciela prywatnego nieadekwatnego do doznanej krzywdy zadośćuczynienia.</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ad. 1</p> <p>W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, iż Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej i odpowiadającej wymogom zawartym w art. 7 k.p.k. oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stanowiącego podstawę do poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Podjęta w wywiedzionym przez pełnomocnika oskarżyciela</p>		

*prywatnego
polemika z
tymi
ustaleniami
stanowi
wyraz
subiektywnych
przekonań
skarżącego,
które jednak
nie znajdują
oparcia w
zgromadzonym
w sprawie
materiale
dowodowym i
nie stanowią
podstawy do
skutecznego
podważenia
prawidłowości
wydanego
orzeczenia.*

*Mimo, iż
oskarżyciel
prywatny
oraz
zeznający w
charakterze
świadka jego
ojciec – R.
K. w sposób
drastyczny
opisywali
zajście
między
stronami
twierdząc, iż
oskarżyciel
prywatny
został
„skatowany” i
doznał
rozleglejszych
obrażeń ciała,
aniżeli
wynikałoby
to z treści
zaskarżonego*

wyroku,
twierdzenia te
nie znajdują
potwierdzenia
w
zgromadzonym
w aktach
sprawy
materiale
dowodowym.
Jak wynika z
przedłożonej
dokumentacji
medycznej,
przy
przyjęciu do
szpitala w
dniu
21.10.2018 r.
u O. K.
stwierdzono
stan po urazie
tęnym
twarzoczaszki
i
wstrząśnienie
siatkówki oka
lewego.
Rozpoznanie
to znajduje
potwierdzenie
także w opinii
biegłego w
zakresie
chirurgii
ogólnej Z.
K. z dnia
5.12.2018 r.
(k. 63). Na
żadne
poważniejsze
obrażenia nie
wskazuje ani
karta
informacyjna
leczenia
szpitalnego
(k. 61), ani
wspomniana
opinia

sądowo-
lekarska. W
szczególności
nie
potwierdzają
one
„przebiega
dolnej wargi
na wylot”,
która z
pewnością nie
uszlaby
uwadze
personelu
medycznego
udzielającego
O. K.
pierwszej
pomocy.
Poważniejszych
obrażeń u
oskarżyciela
prywatnego
nie
zauważyła
także K. K.,
która
widziała go
bezpośrednio
po zdarzeniu.
Jak wynika
ze złożonych
przez nią
zeznań, „O.
nie wyglądał
na pobitego,
tylko jakby
się pokłócili.
Był
zdenerwowany
(...), nie miał
śladów krwi
ani
opuchlizny na
ciele.” (k. 72).
Oczywistym
jest przy tym,
iż wezwany
na miejsce
zespół

**pogotowia
ratunkowego
nie mógł
zbagatelizować
zgłaszanych
przez
oskarżyciela
posiłkowego
dolegliwości
bólowych
głowy i
pogorszenia
widzenia,
zatem
przewiezienie
go do szpitala
w celu
przeprowadzenia
kontrolnych
badań
diagnostycznych
było jak
najbardziej
uzasadnione.**

Ad. 2

**Na wstępie
przypomnieć
należy, iż
szkoda
niemajątkowa
czyli tzw.
„krzywda”
jest antytezą
szkody
majątkowej,
ponieważ
stanowi
uszczerbek w
dobrach i
interesach o
wartości
niemajątkowej,
niedający się
wyrazić w
pieniądzu.
Należy
zgodzić się z**

twierdzeniem,
że za pomocą
środków
pieniężnych
można
jedynie
próbować
"zrekompensować"
wyrządzoną
szkodę
niemajątkową
(zob. J.
Matys,
Model..., s.
260.). Na
wysokość
zadośćuczynienia
ma przede
wszystkim
wpływ
rozmiar
doznanej
przez
poszkodowanego
krzywdy.
Uwzględnia
się tym
samym jego
indywidualną
sytuację i
odczucia.
Oceniając
zasadność
roszczeń w
konkretnym
przypadku,
należy
stosować
kryteria
obiektywne,
co powinno
prowadzić do
odmowy
przyznania
zadośćuczynienia,
gdy odczucia,
reakcje
poszkodowanego
nie są typowe.
Nie można

też odmówić przyznania zadośćuczynienia osobom, które ze względu na stan zdrowia, zaburzenia psychiczne czy innego rodzaju ułomności nie mogą odczuwać krzywdy. W takich przypadkach sąd powinien się kierować kryteriami obiektywnymi, odwołać się do osoby o "normalnym" emocjonalnym życiu wewnętrznym" Matys, Model..., s. 287). W przypadku zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową wynikającą z naruszenia zdrowia (art. 445 § 1 i 2 w zw. z art. 444 § 1 k.c.) wskazuje się na konieczność uwzględniania czasu trwania cierpień, ich intensywności, rodzaju odniesionych obrażeń, wpływu na

**dalsze życie
poszkodowanego,
nieodwracalności
skutków,
poczucia
bezradności,
braku
możliwości
korzystania z
określonych
rozrywek,
wykonywania
określonej
pracy,
konsekwencji
w życiu
osobistym i
społecznym (**
zob. m.in.
wyroki SN:
z dnia 29
września
2004 r., II CK
531/03, LEX
nr 137577,
i z dnia
17 września
2010 r., II CSK
94/10, LEX
nr 672675 za:
tezy 25-28. do
art. 46 k.k.
w: Wróbel
Włodzimierz
(red.), Zoll
Andrzej
(red.), Kodeks
karny. Część
ogólna. Tom
I. Część II.
Komentarz do
art. 53-116,
wyd. V ,
opubl. WK
2016)

**Mając
powyższe na
uwadze, Sąd
Odwoławczy**

**podziela
stanowisko
Sądu I
instancji,
który w
niniejszej
sprawie
określił
wysokość
zadośćuczynienia
na kwotę
1000zł,
uwzględniając
rozległość i
czas trwania
negatywnych
następstw
będących
skutkiem
popelnionego
przestępstwa,
związanego z
nim bólu i
cierpienia
oraz obawy o
stan zdrowia,
długość
pobytu w
szpitalu, a
następnie na
zwolnieniu
lekarskim
oraz
czasowego
ograniczenia
w życiu
oskarżyciela
prywatnego
związanego z
koniecznością
unikania
zwiększonego
wysiłku
fizycznego.
Pamiętać
również
należy, iż
oskarżony
zapłacił na
rzecz O. K.**

kwotę 1.100
złotych
tytułem
zwrotu
kosztów
poniesionych
przez niego
w związku z
wizytami u
lekarzy
specjalistów.

Sąd
Rejonowy
prawidłowo
zastosował
przy tym art.
67 § 3
k.k. będący
podstawą
orzeczenia
m.in.
zadośćuczynienia
przy
orzeczeniu
warunkowego
umorzenia
postępowania.
W takim
przypadku
nie ma
zastosowania
art. 46 § 1
k.k., na który
powołał się
pełnomocnik
oskarżyciela
prywatnego
w
wywiedzionym
środku
odwoławczym
(vide: teza 10.
do art. 67 k.k.
w: Wróbel
Włodzimierz
(red.), Zoll
Andrzej
(red.), Kodeks
karny. Część

ogólna. Tom I. Część II. Komentarz do art. 53-116, wyd. V, opubl. WK 2016).

Jak wynika z pisma (...) Państwowej Szkoły Wyższej z dnia 12.03.2020 r. (k. 52), O. K. z końcem stycznia 2019 r.

zrezygnował ze studiów na kierunku fizjoterapii, zaś od 1.10.2019 r. rozpoczął studia na kierunku wychowania fizycznego.

Nie ulega wątpliwości, iż kierunek ten wymaga aktywności fizycznej i wysiłku.

Wbrew twierdzeniom oskarżyciela prywatnego, w realiach przedmiotowej sprawy brak jest dostatecznych podstaw do przyjęcia, iż przerwanie studiów przez

<p>O. K. spowodowane było doznanym urazem. Ponadto, jak wynika z zeznań oskarżyciela prywatnego, obecnie nie odczuwa on żadnych dolegliwości w związku z tym, iż został uderzony przez D. G. (k. 71v).</p> <p>W związku z powyższym Sąd Odwoławczy nie doszukał się przesłanek uzasadniających podwyższenie kwoty zasądzonego na rzecz oskarżyciela prywatnego zadośćuczynienia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku w pkt II poprzez zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego dodatkowej kwoty zadośćuczynienia</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

w wysokości 3.000 złotych.	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Jak już wspomniano, Sąd Odwoławczy w pełni zaaprobował poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia dotyczące zarówno zakresu obrażeń ciała spowodowanych u O. K. przez oskarżonego, jak i określonej kwoty zadośćuczynienia. Poza podjęciem polemiki ze stanowiskiem Sądu I instancji skarżący nie wskazał żadnych okoliczności, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonego wyroku zgodnie z wnioskiem zawartym w apelacji. Podstawy do takiej zmiany nie stanowi bowiem subiektywne przekonanie	

oskarżyciela prywatnego co do wysokości adekwatnej – jego zdaniem – kwoty zadośćuczynienia.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
	-----	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
-----	-----	
1 5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
	Przedmiot utrzymania w mocy	
Sąd Odwoławczy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec		

<p>oskarżonego D. G..</p>	
<p>Zwięźle o powodach w utrzymania w mocy</p>	
<p>Sąd Odwoławczy nie uwzględnił zarzutów podniesionych w apelacji wywiedzionej przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego, w pełni aprobuje stanowisko Sądu I instancji wyrażone w zaskarżonym orzeczeniu. Nie było również konieczności ingerowania w jego treść z urzędu, dlatego zaskarżony wyrok, jako trafny i prawidłowy, należało utrzymać w mocy.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	

	Przedmiot i zakres zmiany	

Zwięzłe powodach zmiany	o	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.
Zwięzłe powodach uchylenia	o	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe powodach uchylenia	o	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

5.3.2.			
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

6 Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II III	<p>Sąd Odwoławczy w oparciu o art. 636 § 1 k.p.k. oraz § 11 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądził od oskarżyciela prywatnego O. K. na rzecz oskarżonego kwotę 840 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.</p> <p>Ponadto na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Odwoławczy wymierzył oskarżycielowi prywatnemu opłatę w kwocie 60 złotych za drugą instancję,</p>	

	której to wysokość określono na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. opłatach w sprawach karnych.	
PODPIS		
1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik oskarżyciela prywatnego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	kwota zadośćuczynienia	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub	

	innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	